

PRZYBŁĄKAĆ SIĘ (4) *vb pf*

Zawsze się.

a jasne.

inf przybłąkać się (1). ◇ *fut* 2 *sg* przybłąkasz się (1). ◇ [3 *pl* przybłąkają się.] ◇ *praet* 3 *sg m* przybłąkał się (1). ◇ [3 *pl m pers* przybłąkali się. *subst* przybłąkały się.] ◇ *plusq* 3 *sg m* był się przybłąkał (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Błąkając się, wędrując przybyć gdzieś; errando aliquo devenire, errore viarum deferrī Cn (4) :

przybłąkać się do kogo, do czego (2): Ci zwałścżą ktorzy się tułali po świātu [...] á nigdy wto trefić niemogli áby się mogli przybłąkać do oyczyzny swoiey. *RejPs* 159; A gdy się do niey [Cyrces] był Vlixes przybłąkał/ przyięłá go zá miłośniká wdzyęcźnie. *BielKron* 25v; [a ták oni wzyfscy przez wodzá poginęli/ że się od nich tylko czterzey wroćilo/ ktorzy mieli Wielbłądy z sobą/ ná ktorych się do woyłká przybłąkali *BielKron* 1597 634].

przybłąkać się dokąd (1): Przybłąkał się [młodzieniec] pochwili ná nadobne pole *RejWiz* 46. *Cf* [przybłąkać się skąd dokąd].

[*przybłąkać się skąd dokąd:* Item Litwa i Ruś, którzy się skądinąd do miasta Poznania przybłąkają ku przeszkodzie rzemiosłu kuśnierskiemu, aby żeden futer całych [...] nie śmiał kupować ani przedawać *WilkPozn* II 1576 nr 99.]

Przen [dokąd] (1) : Ale wierę niewiem gdzie się w tey ślepcie przybłąkasz. *RejAp* 69v.

a) [*Dostać się, pojawić się gdzieś [skąd]:* Herby inże ktorych Rycerstwo POLkie vżywa/ o ktorych ia wiedzieć dawności nádania nie mogę/ ábo skąd się do Polłki przybłąkály/ tuć krotce wspomnę *PaprGniazdo* 1115 (*Linde*).]

Formacje współrdzenne cf BŁĄKAĆ SIĘ.

ALKa